

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 27.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

3 Mei '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN J^r
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT.

Het artikel „Studenten-Congres” in 't vorig nummer van het S. W. miste, door de schuld des schrijvers de onder-teekening T. Het stuk was dus *niet* redactioneel.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Kort overzicht der Lustrumplannen.
Weekverslag.

Gedachten en gedichten.

Aprilwinden, door Eno Back.
's Avonds, door X^l.
Zij aten in de middenzaal, door C. T.
Mijmering, door J. v. R.
Windeke, door H. W.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.
Handleidingen-Vereeniging.
Ingenieurs voor Indië.

Van verre en nabij.

Vrede door Recht, door W. J. De Voogt Nz.

Vereenigingsleven.

Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, door G. K.

Feuilleton.

Overpeinzingen van een achtenswaardig man.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Adresveranderingen.

Correspondentie.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Kort Overzicht der Lustrumplannen.

Plan N°. 2: **Karel de Groote**. De volgorde der Feesten is volgens het ontwerp Feestwijzer: Maandag reunisten. Dinsdag **inhalen van Karel binnen Rome** waartoe hem de Paus en de overheid tegemoet gaan. Na een korte middag-optocht wordt hij met gezang en een toespraak in de basiliek (waartoe de Doelenzaal moet worden aangepast) ontvangen. De avond-optocht is langer bedoeld, waarbij de stoet op de Sociëteit ontvangen zou worden. Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagmiddag respectievelijk de **kroning**, de groote **cour** en de **stichting der universiteit** als handelingen; de avonden door diverse soiree's en bals gevuld. Nog is de bedoeling een groot feestmaal van gecostumeerden te arrangeren waar **barden en mimen** zouden optreden. De eigenaardigheid blijft dus het bij elkaar houden gedurende de geheele feestweek van de gecostumeerden en het afspelen van een serie plechtigheden.

Bij de begroting is het beginsel uitgesproken dat de kosten van costuums en verdere optocht-benodigdheden door de deelnemers gedragen worden. De wegens 't vorige lustrum hooge post voor de feestzaal (f 7000) dient dan vooral om leden en gasten van 't Corps van de costumes in de handelingen te doen genieten en geeft tevens kans op belangrijke inkomsten aan entree's en verkoop. Waar aangenomen is dat de bijdrage in de Feestkas van hen die zeker aan de feesten deelnemen wel iets verhoogd mag

worden, is gerekend op eene **EXTRA BIJDRAGE** (H.O.) van f 7.50. Veronderstelt men daarna dat de 20% voor risico en onvoorzien geheel en al opgebruikt worden en van de onzekere inkomsten geen cent inkomt, dan nog kan het tekort, over 600 leden omgeslagen, (n), niet meer dan f 18.52⁵ bedragen.

Pro.

Een belangrijk en algemeen sympathiek gevonden **feit** als onderwerp.

Een poging om met eigen krachten iets typisch tot stand te brengen, dat reunisten en alle verschillende gasten zal bevredigen.

Plan 6. (Inca's van Peru).

Na den ontvangstdag der Reunisten, heeft Dinsdag de **Maskerade-Optocht** plaats, voorstellende:

De terugkeer van Inca-Nuascar-Inti en de riddersgeslagen jongelingschap in Curco (indien noodig, verlevendigd door Pizarro en gevolg).

Woensdagavond **opvoering van het antieke Inca-drama Ollantay** in de overigens door **bloemversiering**, herschapen groote Doelenzaal, gevolgd door **gecostumeerd bal**.

Donderdagmiddag: **cour** en 's avonds concert en bal van Apollo.

Vrijdagmiddag (of avond) 2e opvoering van **Ollantay**, n.l. voor vreemdelingen tegen entree, gevolgd door:

Soiree der Corpsvereenigingen en bal in de overblijvende tijd door **matinee's** feestterrein, thé dansant op S. P. enz.

De begroting geeft een **H. O.** van af f 5,— en een getal n (d. i. $\frac{\text{twijfelachtige inkomsten}}{\text{aantal corpsleden}}$) van f 20.02⁵, welke soms per hoofd na afloop moet worden gestort, indien de twijfelachtige inkomsten nihil zijn.

De subcommissie geeft het volgende **pro** en **contra**:

Pro.

1. Oorspronkelijkheid.
2. Belangrijk cultuur tijdperk
3. Er is een **clou** in den vorm van een hoogstaand drama.

Contra.

1. Bizar en belachelijk mis-schien.
2. Ontbreken van algemeene belangstelling van studenten en publiek.
3. Wellicht ontbreken van voldoende bronnen van costuums.

Plan landjuweel. Maskeradeoptocht, voorstellende de ontvangst der verschillende Kamers (met zegewagens) door de ontvangende kamer.

Tooneelvoorstellingen van esbattermenten en sinespelen op een eenvoudig tooneel in den Doelentuin (bij slecht weer te verplaatsen naar de eenvoudige versierde Doelenzaal).

Twee opvoeringen (zie Inca-uittreksel).

Concert met oude liederen van „Apollo”.

Ingeval de ontvangende Kamer-rollen door de senatoren worden bekleed, wordt **Senaatsreceptie** vereenigd met **cour**. Verder lezing van „Vrije Studie”; roeitocht; Caroussel-tocht enz.

De Begroting geeft **N = 14** en bij een heffing van **H. O. van f 5,—**, vooraf een getal N van 5^{7/11}.

De sub-commissie is **verdeeld** over: eenvoud der landjuweelen, eenvoud der costuums, over aantal anonymi.

Een voordeel is het (vóór-) nationaal karakter en de goedkoopte; een nadeel lijkt ons de weinige gezochtheid der uniforme, burger-rollen.

Plan 21 omvat de feestelijke inwijding van de corpszaal en verder als feestelijkheden een partij op een buitengoed (hangt dit niet wat in de lucht?) en prestaties der vereenigingen, matinés, bals enz. Idee is, dat de opening van de corpszaal met een zekere idealistische kracht de feesten zal bezielen en het middelpunt zal zijn van een meer moderne feestvreugde.

De bouw van de corpszaal is geraamd op f 35,000,—, waarvan ± f 20,000,— gedragen zou moeten worden door de S. P. Verder zou het corps uit de feestkas f 5000,— bijdragen en wordt gerekend op f 2000,— vrijwillige bijdrage, terwijl de overige f 8000,—, voor zoover niet gedekt door bijdragen der reunisten, door een leening verkregen zouden moeten worden. De gezamenlijke feestelijkheden zijn begroot op f 14,600,—; voor 't geheel zou dan noodig zijn een H. O. van f 12,50, terwijl N wordt $3\frac{1}{3}$, of als men de risico van de bouw van de corpszaal meerekent, 20

Ten slotte het „congres”, dat zou zijn een studenten-bijeenkomst, waarin de Hollandsche studenten het initiatief namen, om de practische oplossing van het vredesvraagstuk in 1913 algemeen te verbreiden onder de studenten, toekomstige leiders. Gerekend wordt op een 100 vreemdelingen, op een langdurige en kostbare voorbereidende propaganda. De feestelijkheden zouden omvatten bals, diners enz., Congreszittingen en sight-seeing voor vreemdelingen, en Woensdag een groote feestelijke tocht per auto naar Den Haag naar de verschillende gebouwen, die eens een vredes-conferentie herbergden of zullen herbergen.

De zeer zuinig opgezette begroting levert als eindcijfer reeds f 32,000, waarbij gerekend is op een H. O. van f 25. De sub-commissie gelooft dan ook, dat finantieel dit overigens mooie idee niet uitvoerbaar is.

Weekverslag.

Lente is er over de stad
't Sportterreinlaantje heeft 't druk gehad.
De Inca's liggen op de kroeg,
Teek'nen alleen is lang niet genoeg.
Een pijltje naar 't haar met bijschriftje: bloemen.
Een pijltje naar 't †: wit wollen hemd zullen wij dat noemen.
En we zingen dan samen,
Plan één en twintig.

Congres is te duur. Te arm is de kroeg.
Is één cent voor één doosje striekhultiens genoeg?
In 't begin van de week werd een held uitgefesteet.
Men poogde hem dronken te maken, resultaat
Dat de schare bandieten zelf vreemd is geweest.
En de Pul, o mirakel, nog heden bestaat!
En dan zingen we samen
Plan een en twintig.
We schieten lekker tòch op Jan Piet z'n engeltje.

Feuilleton.

Overpeinzingen van een achtenswaardig man.

Mijnheerken van Dummelen ligt nog in Morpheus armen onder de kleurig-geruiten deken te soezedromen als de zon reeds hoog aan de hemel prijkt. 't Is omtrent 11 uur in de morgen van een schone Mei se dag. Helder blauw lichttintelend is het buiten. De zonne staat te schetteren hoog aan de lucht, ongenaakbaar in een felle gulden weefsel van starre stralen, 't al verbaasd om z'n weergalozen pracht, waarvan hij de perspectiviese mensendoening daaronder hem rijkelijk meegeeft. Een blondgouden overvloed, die overal opschettert als een ragfijne omzoming van het lijnenspel daar beneden, of ook oplaaierend in overvloedige effenheid waar vlakheid het bewegelijke afwisselt. De zon giet met z'n hemelse gieter volle stralen goud tegen de huizen, over de tinnen, over het water dat fel spiegelend het licht weer terugketst. Maar ook dringt die lichtweelde in alle hoeken, door alle openingen waar dofzwarte doezel-intérieurs de warmte inzwelgen. De zon dringt overal door, overal . . . en dus ook in het slaapvertrek van Guusje van Dummelen, die nog in kindelik onvermoeden ligt te dutte-dromen.

Gedachten en Gedichten.

Aprilwinden.

De jonge winden zijn er weer;
Ze varen in de luchten
En jagen door de vluchten
Van blanke zon beschenen
En hooge wolken henen,
En blazen ze al heind en veer.

De jonge winden zijn er weer;
Ze gaan nu wild en springen
In dolle buitelingen
Hoog over steile daken
En zullen 't spel niet staken
Voordat de zon ligt rood ter neer.

De jonge winden zijn er weer;
Ze vallen van de daken
Al spelend neer en suizen
Door 't groene waas der boomen,
Totdat ze dartzel komen
Wild rollend op het water neer.

De jonge winden zijn er weer:
Ze draven door de straten
En bij de hoeken laten
Ze 't stof in wervelingen
Snel draaiend hoog opkringen
In grijze wolken meer en meer.

De jonge winden zijn er weer;
Ze gaan als wilde kind'ren
Te mid' der mensch' en hind'ren,
Ze aan hun kleeren trekkend,
Dan plagend plots ontdekkend
Den armen kruin van 'n vroeg kaal heer.

De jonge winden zijn er weer;
Ze gaan me langs 't gezichte
En 'k hoor een jolig lichte
Spotlachen in hun zweven
Met heel den ernst van 't leven.
De jonge winden zijn er weer.

13 Apr. 1912.

ENO BACK.

Maar moeder-Zon laat de argeloze luiaard niet met rust en tracht hem door warme kitteling in oog- en mondhoeken en op het tipje van z'n neus tot het Mei-se morgenleven op te roepen. De slaapkamer is als een toverpaleis. Het gulden licht vloeit over tafel, waskom, stoelen, bed, kleren, wanden en vloer. En door het venster dat ruim open-geschoven is, dringt de zoete Meimorgen binnen. 't Is een licht ruisen van 't zachte windeke dat er de twijgjes in jonge bloei doorritselt, en 't lichte jubelen van de tjiropende vogelkeeltjes. Een groote heerlijkheid. 't Slapende wezen daar onder 't rode wol schijnt niets daarvan te merken, tenzij het de blijde glimlach toont die over de huid rimpelt. 't Lijkt een schijn-dode, een stil-leven dat daar vreemd in die rijke omgeving is neergezet. Slechts een kleine vlieg komt onrustig zoemend binnen en schijnt er 't enig leven in de kamer. 't Zwarte stipje gaat met z'n gazige vleugeltjes onrustig heen en weer en stuurt op de zwoele bedwarmte aan en dan naar de lichte pereltjes die van 't rozig voorhoofd van Guusje optintelen als morgendauw. En 't lieve beestje zoemt een tijdje boven dat bolle hoofd, soms zichtbaar afstekend tegen het witte laken, dat slordig verkreukt op-wit tegen de rode deken, soms ook onzichtbaar als een trilling in de gouden zonnestrallen. Langzaam daalt het in ronde zigzag-beweging tot het tenslotte met de bewegelijke kleefpootjes en vliesvleugeltjes de huid aanraakt, voor mijn-heerken van Dummelen een merkbare kriebeling, die

's Avonds.

Als ik 's avonds nog eens
Wandel om de stad,
Wil ik telkens dat ik
Jou weer bij me had.

Om met je te praten,
Je te laten zien
Al 't schoons rondom mij,
Lieve kleine Mien.

Dan je handje houden
En zoo heel tevrede
Samen loopen droomen
Heel alleen wij twee

X!

Zij aten in de middenzaal.

(In berustenden toon te lezen).

Zij hadden er altijd gegeten, eerst schuchter in hun eerste jaar als na-eters. Zeven uur begon dat, met geuw-honger liepen ze toen eerst een uur rond; 't was een flink gat in hun avond. Maar in 't begin hadden ze toch met hun tijd geen raad geweten, nu er 's avonds geen schoolwerk moest gemaakt worden als op de H. B. S. Hun clubje was zoo klein, een eethuis vond je dan niet gemakkelijk, zoo werd de kroeg hun toevlucht.

Nu zaten ze er vele jaren, het na-eten was al lang voorbij, ze dachten er nog wel eens aan als ze met medelijden de eerstejaars van nu zagen; langzamerhand was hun tafel opgeschoven, ze zaten nu bij een pilaar. De beste plaatsen — in de voorzaal — dachten ze wel nooit te bereiken, daar aten altijd assistenten die 't tafeltje voor afwisselende vrienden vasthielden, en onder hun clubje was geen assistent. Of ze tevreden waren met hun lot? Och, ze waren dat met weinig. Een enkele maal, als ze weer eens vage verhalen van de boveneetzaal hoorden, konden ze zich wel eens opwinden, en dan was er aan hun tafeltje een heftig dispuut, zoo luid, dat de anderen keken en zich verwonderden wat die kalme menschen bezielde.

't Bleef echter altijd bij 't vage, wat er van waar was wist geen hunner precies. Er werd ook zoo veel verteld.

Op dat diner van f 1,— boven werd niets verdiend; onder een vroeger regime was er zelfs op verloren, werd er gezegd, zij begrepen 't ook niet goed, dat gerecht meer voor twintig centen.

En als ze daar dan over twistten was er altijd een die meende dat het in de koffie en poesjes gevonden werd, maar dan kwam er dadelijk heftig protest, de menschen boven verdwenen behalve Vrijdags altijd spoedig, terwijl de eters beneden veel aan de leestafel en in de voorzaal hun pannekoek met stroop of met suiker, of hun koffie

wanneer dat een wijle voortduurt, en ook op de lippen merkbaar wordt, een driftige proestbeweging tengevolge heeft, waardoor het stipje snel schichtig wegzigt en waarop de slapende z'n ronde kijkers opslaat; maar heel even, soes-kijkend tussen de wimpergleufjes om weer snel dicht te knijpen voor het felle zonlicht dat nu eerst z'n werking beginnen gaat. Want de zoete prikkeling van de zinderende stralen bewerkt een veelvuldig openen en weer sluiten van de gleufgordijntjes tot ten slotte met een matte handbeweging de ogen uitgewreven werden.

„Aphaai, aphaai,” kreunt Guusje en z'n ronde kijkers gaan rustig de kamer rond, vergenoegd inspekterend de vrolijke entourage waarin hij het morgenlicht aanschouwt. Wanneer hij zo een wijle ligt te mijmeren, eerst nog sufferig, dan meer tot zich zelf komend, strekt hij langzaam met een werktuigelijk flegmatisch gebaar z'n linkerhand naar het elektrisch knopje tegen de wand bij z'n bed, waarop na enig stil afwachten aan de deur geklopt wordt. Daarop volgt als het eerste menselijke geluid uit 's heren Guusjes mond het melodische „binnen Amelia”. Dan een zacht kuersen van een deur en het binnensloffen van de oude huishoudster in slonzig versleten peignoir met nog ongekapte bepapillotte haarwring. Ze draagt in de ene hand een Japans blaadje met een geurige wasemende kop tee en een beschuit, in de andere hand de koerant en een bruindoorrookte tabakspijp. Al dit geroef wordt met een bewonderenswaardige

met kolibri gebruikten. Die pannekoeken, dat was een lichtpunt, die waren best; 't duurde wat lang voor je ze kreeg en dan merkte er wel eens één schamper op, dat komt door al die poesjes boven.

Vrijdags zagen ze het roode licht boven en hoorden vaag even de muziek als een eetzaaldeur openging; dat er op die muziek eigenlijk te kort kwam en dat de kroeg dat betaalde, hadden ze ook al eens opgevangen, ze hadden het niet willen gelooven, die menschen konden het toch best betalen.

Eén ding had hun echter altijd geweldig gehinderd, dat was het zoogenaamde uitgebreid menu boven, eenige keeren per jaar, met kroeg- en Corpsfeesten, had je dat, dan was er boven een heel diner waar niet extra voor betaald werd en meestal werden de menschen beneden dan de kroeg uitgezet, de zalen waren noodig voor de kroegjool, ze moesten maar zien dat ze ergens anders eten kregen.

Geregeld hadden ze in den loop der jaren zien terugkomen wat men noemde de „eetzaal-kwestie”, 't ging eigenlijk buiten hun om, ze dachten er niet over, ze konden het toch niet betalen. Maar als dat op de proppen kwam werden de menschen heftig, de een verweet den ander het stichten van een aparte sociëteit in de kroeg, en omgekeerd beweerden de anderen dat de kroeg er voordeel van had als je de menschen nam. Bij al die ruzie werd over die eters beneden niet gesproken, aan hun grieven dacht niemand. Daarom waren ze blij geweest toen er eens voorstellen werden ingediend om die kwestie wiskundig te regelen, als dat de wereld uit was dachten ze, dan zou het eten beneden ook nog eens aan de orde komen. Maar van die voorstellen hadden ze niet veel meer gehoord, misschien waren ze in den examentijd behandeld, misschien ook heelemaal vergeten.

Soms maakten ze zich nog wel eens nijdig over de langzame bediening, de onhebbelijkheid waarmede ze behandeld werden — dan hadden ze het gevoel dat de kellners hun als de mindere menschen beschouwden — het ontbreken van water of brood en over andere kleinigheden.

Doch al dat nijdig maken hielp niet veel, je wrevel uiten in het klachtenboek al evenmin en dus schikken zij zich maar. 't Was bovendien nu ze ouder waren en aan de pilaar zaten wel wat beter geworden, water stond er meestal, brood in den laatsten tijd ook. Alleen die akelige kleine porties dat was een gruwel, in hun groentijd hadden ze vaak boven gegeten en gezien en aan den lijve gevoeld hoe volop je daar te eten kreeg en daarom dachten ze wel eens dat het beneden zoo krap was omdat het boven zoo royaal ging.

Ook was het niet prettig te eten tusschen de resten en in den walm van een geslaagd bitteruur, of in het bijzijn van dronken menschen; maar die heerlijke feesten die in het D. S. C. gevierd worden waren tegenwoordig gelukkig minder talrijk.

Je went aan alles en zoo ook aan eten voor tachtig centen in de middenzaal. 't Had ook z'n voor, je kon er, met de rug tegen de pilaar geleund, zoo genoegelijk zitten als het er gezellig vol was, je had na den eten altijd een

gelijkvormigheid van doening op een lange eikenhouten tafel voor het bed neergezet. 't Is een korte regelmatige rustig-sluike bedrijvigheid, waarnaar mijnheeren van Dummelen met welgevallen in de knippende oogjes ligt te kijken. Dan, als de huishoudster weer sloffend wil verdwijnen, klinkt er zalvend weemoedig „Dank je Amelia, je bent de beste.” Weer volgt dan een zacht knersen en piepen van de deur, die door sloffende Amelia achter haar gesloten wordt.

Nu eerst begint de dag voor Guusje. Met een lichte zucht „ehè” maakt z'n bovenlijf een opwaartse beweging en steunend op z'n beide armen richt hij zich op. Zie zo, daar zit hij heerlijk en wel.

„Wat is het leven toch schoon,” mummelt hij vergenoegd. „De vogelen kwelen hun zoete Meizang, orgelend in de rijpe lucht vol gulden warmte. 't Is als een zachte golving die mij ommestroomt, als een overvloedige geneuchte, waarin ik me als een grote dronken egoïst zat drinken zal, slurpend het zonnegoud, badend in licht en warmte.”

En 't is hem zo wel te moede, wanneer hij met een strekkend gebaar z'n beringde hand uitstrekt naar het blaadje met het warm geurende teevocht. Eerst vat hij het mat aan, maar de kleine inspanning is hem te veel en slap voet de arm neer, dan met vluchtige greep vat hij het blaadje nogmaals en heft het op. In onzekere zwierigheid zweeft het door de lucht en komt schommelschuivend neer op de opbollende deken waaronder de ronde knieën dicht

luie stoel aan de leestafel, in de voorzaal of 's zomers op het balkon. In de dure tijden kon je winterkost krijgen en als je er wat beter bijzat vulde je de magere porties van het diner met een pannekoek of een portie rijst aan. Als je maar niet meer dat verschil met boven voelde, als de rijst niet smakelijk en de hoeveelheid suiker daarbij weer zoo klein was, alweer uit hun groentijd herinnerden ze zich dan hoe bij de sinaasappelen boven de suiker altijd rijkelijk gestrooid werd. *) Dat gebeurde beneden nooit, bovendien kon je na de verorbering je vingers bij gebrek aan vingerkommetjes in het drinkglas steken.

Door de jaren was de omgeving hun echter genoegelijk geworden, ze hadden een rustig gevoel van er thuis zijn gekregen en in hun ergernissen troostten ze zich met naar den Phoenixvogel op te kijken waarvan het lied immers zegt:

Alle Studenten werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt.

C. T.

*) De beneden-eters moeten zich vergissen, in den groentijd zijn er geen sinaasappelen.

C. T.

Mijmering.

Ik denk aan U, zooals dien lentemorgen
Ik U hoog boven op een duin zag staan;
Uw jong gelaat gerimpeld reeds door zorgen,
Wijl hard en dor Uw vreugdenloos bestaan.

Ik denk aan U, en hoe Uw jonge leven
Verbitterd wordt doordat gij armoe lijdt;
Ik wilde, kind, ik kon U alles geven,
Waarnaar Uw ziel in staag verlangen schreit. —

Dan hard Uw lach! — Gij wilt geen medelijden
Van die in weelden alle dagen leeft;
En toch, gij kunt mij niet de weemoed nemen,
Die zich mijn denken om Uw wezen weeft! —

Delft, 1912.

J. v. R.

Windeke.

De bloedroode zonne is ondergegaan,
't Windeke heeft haar in slaap gesust,
Heeft zachtken hare lippen gekust,
En nu verschijnt aan den hemel de maan.

Een meisje roeit in een boot op den plas,
't Windeke speelt met heur goudblonde lokken,
't Streelt hare wangen, 't stoeit met haar rokken.
'k Wou dat 'k een poosje dat windeke was.

H. W.

aaneengesloten nevens elkaar liggen. Het aanvatten van het lepeltje, het roeren, het weer neerleggen, 't stippen van de beschuit en het naar de mond brengen van de zacht-weekwasemende eterij, 't alles wordt met een elegante zwier door de ronde knuisjes met opgeheven pink volbracht. Dan wanneer de geneuchten der tong zijn voleind, wordt het teegerief weer naar het tafeltje teruggezwaid en de pijp ter hand genomen, de gebruide notenhouten pijp, die als altijd de vorige avond met geurige Varinas gestopt is. Met het luciferdoosje van z'n nachttafel steekt Guusje de pijp aan. De koerant laat hij nog liggen. Hij heeft er van morgen niet de lust toe zich te verdiepen in 't zakelijk proza van politiek, effektenkoersen en wat dies meer zij. 't Is hem van morgen zo wonderlijk wel te moede, zo wonderlijk wel. En hij werpt zich zacht achterover en schikt zich in het nog lauwe linnen. Daar ligt hij te puppen, pup-pup aan z'n pijp tot blauwgrijze wazige rookpluimen tussen z'n droge fletse lippen wegdivergeren. Te zoezelen ligt-ie met z'n halfgesloten ogen, te staren door z'n ooghaartjes tot kleurschakeringen van zonlicht op 't oog gaan kringelen in eteriese fijnheid. 't Is een wonderlijk spel van lijnloze kleurloze waziging. Soms komt er een kringeltje, een kurkentrekker van lichtspinsel, dat schielik opbeweegt, dan weer sterretjes die fonkelend voorbijliegen. 't Is een levendig gewirwar van Japans vuurwerk. 't Is als een zoetelik toveren van ongedachte dingen. 't Maakt hem zoo week, zo weergaas week en afwachtend

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Zaterdag 11. had de C. C. een onderhoud met Prof. Evers, naar aanleiding van de motie op de Civiele fac. vergadering van 26 Maart jl. Uit deze bespreking bleek dat Prof. Evers het aantal bouwkundige teekeningen van het 3e studiejaar niet noodeloos wenscht op te voeren. Door de ervaring van de cand. examens der laatste jaren was Z.H.G. echter overtuigd van de noodzakelijkheid dat de studenten van het 3e studiejaar zoo veel en zoo geregeld mogelijk behooren te teekenen teneinde de noodige geoefendheid te verkrijgen tot het maken van een eenvoudig, beschaafd bouwkundig ontwerp op het gebied van den Civ. Ing. Minstens vier goed doorwerkte teekeningen waaronder 2 of 3 zelfstandige ontwerpen worden hier zeer noodig geacht, een aantal, dat bij geregeld bezoek der teekenzalen, zonder bezwaar in de daarvoor bestemde uren kan worden voltooid.

Maandag 11. had de C. C. een onderhoud met Prof. Klinkhamer naar aanleiding van dezelfde motie.

Prof. Klinkhamer wees nog eens nadrukkelijk op de groote wenschelijkheid om vooral veel te teekenen, maar wanneer het werkprogramma voor de C's werkelijk zoo overvoerd was, wilde Z.H.G. op de volgende wijze rekening houden met de wenschen der ingeschrevenen:

„De teekenoefeningen behorende bij het college over Utiliteitswerken zijn zoodanig ingericht, dat vier vraagstuktypen bepaalde beginselen vertegenwoordigen. Tot nu toe werden aan die 4 teekeningen toegevoegd één het spoorwegwezen betreffende (locomotiefremise) en één betrekking hebbende op den waterbouw (poldergemaal). Totaal dus 6 stuks! Het facultatief stellen, dus kiezen om slechts één dezer laatstgenoemde teekeningen te maken, naarmate men meer belang stelt in spoorweg of waterbouw, is de vereenvoudiging die, om tot een *minimum* te geraken toe te laten is, zonder de opleiding van den ingenieur te zeer te schaden.

Bij de bestaande inrichting van de civiele afdeling sluit deze voorkeur echter niet in dat een examinandus zich daarop zou kunnen beroepen om van het een of het ander niets te weten.

Bij eenigen aanleg voor ingenieur en gemiddeld voldoende constructief inzicht is de in den cursus gestelde oefeningstijd over een vol jaar, voor de uitwerking van die 5 vraagstukken ook zeer zeker voldoende, te achten en voor overlading in dat vak dus niet te vreezen”.

Nog merkte Prof. Klinkhamer op, dat in den laatsten tijd nog al dikwijls een gevel etc. van voor Z.H.G. gemaakte ontwerpen, waren opgewerkt, soms zelfs met kleuren. Waar dit thuishoort bij de 3e jaars oefeningen van Prof. Evers en bij onvoldoende leiding en geoefendheid dikwijls een

(Zie verder Tweede Blad).

om almaar moier te zien door die kaleidoskoop, die geen inspanning vergt, die slechts geeft 't schone. Een groot verlangen wordt in deze zoete weelderige stemming geboren. Een dringend verlangen naar uiterste volmaaktheid van geluk. En hij weet eerst niet wat het is. Er is iets, er moet iets zijn wat hem ontbreekt. Een lichte wrevel doorstroomt z'n wondere brein. Hij voelt zich zoo raar, zoo allemachtig raar. Hij zou wel willen lachen. Hard lachen, krimplachen, zich willen oprollen, dol oprollen en opspringen en dansen en weer rollen en stuiprekken en gillen van het lachen als een dronken waanzinnige, en grijpen in de ruimte naar Hij kijkt verwonderd op en komt dan eerst tot het volle besef van z'n rustige dode eenzaamheid, z'n op-zich-zelf-aangewezen-zijn, de grote eentonige eenlikheid. 't Wordt hem langzamerhand als een blijde ontdoening helder in 't hoofd, een betoverende rimpeling van optintelende verrassing schiet om z'n ooghoekjes en om de ovale mond, die wegkuilt in de bolle doffe slaapwangen. Er heldert iets, er . . .

„Goddorie die zon, die warmte, die vogels, die weergaloze lente, die”

(Wordt vervolgd).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 3 MEI 1912. No. 27.

teekening bederft, zeide Prof. Klinkhamer er volstrekt niet op te staan, dat dit tijdroovende werk gebeurde. Om tijd te sparen kan zelfs bij gevels van fabrieksgebouwen met een gedeelte volstaan worden, alleen in inktlijnen en eenigzins donker aangegeven vensteropeningen. Waar dat opwerken echter vaak een blijk van liefde was voor de gemaakte teekening was Z.H.G. het niet tegengegaan, maar daarop kan zeker tijd bezuinigd worden. Waar Z.H.G. echter wel op stond, was een grondig doorwerken van het vraagstuk, met enkele details, een en ander correct en net geteekend.

Wat het college Utiliteitswerken betreft, deelde Prof. Klinkhamer mede, dat dit het volgende jaar, ingevolge den wensch der ingeschrevenen uitgebreid zal worden over de tweede helft van het vierde jaar. De verdeling der stof in het heele college wordt dan zoo geregeld, dat die uitbreiding alleen voor de C's en B's zal zijn. In verband daarmede zal de volgorde der teekeningen ook moeten veranderen en de nu tweede teekening (ijzerconstructie) achteraan moeten komen.

Handleidingen-Vereeniging.

De tweede omgewerkte druk van No. 5 **Theoretische Mechanica 2de gedeelte** zal midden Mei verschijnen.

Bij No. 25 **Vraagstukken uit de Theoretische Mechanica** is een verbeterblad verschenen, waarop tevens is aangegeven welke vraagstukken in het bijzonder voor **technologen** en **mijnen** in aanmerking komen. Dit verbeterblad is aan alle technologen zonder prop. en mijnen zonder candidaats toegezonden.

—o—

Jaarlijksche **Algemeene Vergadering** op Woensdag 8 Mei, in Zaal 4 der T.H., te vijf uur 's namiddags.

HET BESTUUR.

Ingenieurs voor Indië.

Het veelvuldig te berde brengen van den ingenieursnood in onze koloniën door de pers, zoomede den ernstigen drang in Eerste en Tweede Kamer op de Regeering uitgeoefend om daaraan op doeltreffende wijze tegemoet te komen, blijken thans niet zonder uitwerking te zijn gebleven.

De ingediende suppletoire Indische begroting is ditmaal voor ons van bijzonder belang.

De Minister doet thans het voorstel tot toekenning van studietoelagen aan jongelieden, die aan de Technische Hoogeschool te Delft voor civiel-ingenieur studeeren en bestemd zijn om na volbrachte studie ter beschikking van den Gouverneur-Generaal van Ned.-Indië te worden gesteld, ten einde daar te lande te worden geplaatst bij den Waterstaat en 'slands burgerlijke openbare werken of bij den dienst der Staatsspoorwegen.

Het ligt in de bedoeling om aan hen, die het propaedeutisch examen met goed gevolg hebben afgelegd, een toelage van f1000 per jaar toe te kennen.

Door hen, die dadelijk na het afleggen van het propaedeutisch examen worden aangenomen, kan deze toelage genoten worden gedurende ten hoogste vier jaren.

Voor hen, die op een later tijdstip worden aangenomen wordt het tijdvak verminderd met den tijd die sedert het afleggen van genoemd examen is verlopen.

Gedurende 1912 zullen voor 12 studenten (waarvan 9 bestemd voor den dienst bij den waterstaat en 'slands burgerlijke openbare werken en 3 voor den dienst der Staatsspoorwegen) toelagen worden beschikbaar gesteld.

Aan het getal 12 zal niet streng worden vastgehouden.

Het behoeft zeker geen betoog dat wij dezen maatregel aan welks doorvoering onder de gegeven omstandigheden niet meer te twijfelen valt, inderdaad een zeer gelukkige achten.

Niet alleen toch dat hierdoor de importatie van Duitschers en Denen in onze koloniën in de toekomst zal komen te

vervallen, doch uit het voorstel spreekt duidelijk de bedoeling (men lette op het tijdvak van vier jaar) dat de studenten, die zich in het genot der toelage zullen bevinden de gelegenheid zal worden gegeven niet alleen om het diploma voor civiel-ingenieur te behalen, doch ook om zich tot speciaal indisch-ingenieur te bekwamen, waardoor dus hun bruikbaarheid nog zal worden verhoogd.

Van verre en nabij.

Vrede door Recht.

De groote dwaling der volkeren is het geloof, dat alleen het zwaard en het vuur kan beschermen, terwijl de macht van het wereldcrediet alleen de monden der kanonnen sluit.

INLEIDING.

Het doel, dat ik met dit schrijven beoog, is meerdere bekendheid met het vredesidee en het streven van den Bond „Vrede door Recht” onder de Delftsche Studenten te brengen. Bovengenoemde Bond stelt zich ten doel:

den vrede te bevorderen en het denkbeeld ingang te doen vinden, dat de geschillen tusschen staten door scheidsrechtelijke uitspraak behooren te worden beslecht (art. 3 der statuten); en dit doel kracht bij te zetten:

door het houden van vergaderingen en voordrachten en het deelnemen aan congressen; door het verspreiden van geschriften; door het vredesdenkbeeld ook bij de jeugd aan te kweken; door het richten, zoo noodig, van verzoekschriften en verzoeken tot de bevoegde machten; door het aanknoopen van betrekkingen met buitenlandsche genootschappen van denzelfden aard en dezelfde strekking; door andere wettige middelen als door de ondervinding en de tijdsomstandigheden zullen worden aangewezen. (Art. 4).

Daarom ook heeft de Bond de wereld-petitie van Miss. Eckstein gesteund en verbreid over ons land. Natuurlijk kwam ons land ook hierin weer achteraan — in alle landen, op twee na, Monaco en Siberië, circuleerde reeds deze wereld-petitie — maar door het onvermoeide werken wordt hier ook de petitie verbreid en zal ook Nederland zijn stem uit kunnen brengen bij de overhandiging van de wereld-petitie op de eerstvolgende, de derde, Haagsche Vredesconferentie.

Wie toch is niet overtuigd, dat de regeling van alle belangen van internationalen aard door verdragen en bij gevolg door uitspraken van een Hof van Arbitrage de noodzakelijkheid der krijgstoerusting belangrijk zal verminderen en de weg openen tot geleidelijke vermindering der bewapening?

Welnu, door het steunen van de wereld-petitie en niet minder door het steunen van den Bond „Vrede door Recht” zal dit verkregen kunnen worden.

Bij het samenstellen van dit artikel ben ik voornamelijk uitgegaan van het boek van Norman Angell: „De groote Illusie”. Hoewel ik iedereen sterk aan kan raden dit boek eens te lezen, zullen er velen zijn, die zullen zeggen: „neen hoor, dat is me te uitgebreid, daarvoor heb ik geen tijd”. Daarom heb ik de hoofdzaken er uit gelicht en bijzaken en voorbeelden weggelaten, ook omdat Norman Angell Engelschman is en dus meerendeel voorbeelden in betrekking tot Engeland geeft. Misschien zal ik u ook naar boeken en geschriften van andere schrijvers verwijzen.

Uit het voorbericht van den schrijver zou ik allereerst aan willen halen:

„De grondstelling (van dit boek) is van bijzonder belang voor de kleinere staten van Europa; juist de lessen, die de kleinere staten ons geven, hebben in het brein van den schrijver het eerst het denkbeeld wakker geroepen van de grondstelling in kwestie. De groote dienst, dien de kleinere staten aan de beschaving hebben bewezen, is deze, dat zij ons de groote waarheid leeren, dat maatschappelijke welvaart niet afhankelijk is van het uitoefenen van politieke en militaire macht.

Hoe meer deze waarheid bij de Europeesche staatslieden ingang vindt — hoe meer het denkbeeld bij de groote mogendheden doordringt, dat de verovering geen economisch voordeel aanbrengt — des te veiliger zal de positie der kleine staten worden.”

Dus laat ook Nederland medewerken aan het verbreiden van de vredesidee, want ook van ons kan macht uitgaan, mits wij ernstig willen. En vooral ook kunnen de studenten

die macht aanwenden, omdat zij toch ook onze ontwikkeling en vooruitgang voor een groot deel in handen hebben. Welnu dan, laten wij toonen niet alleen belang te stellen in onze vakstudie en examenverbetering, maar ook in internationale belangen en vraagstukken.

Er zullen ingrijpende veranderingen in de wereld-politiek moeten komen. Maar van Nederland kunnen niet de eerste groote stappen verwacht worden. Er zijn grootere mogelijkheden, die de eerste stappen zullen moeten doen, want zij juist zijn het, die steeds de bewapening opvoeren. Toch kunnen wij medewerken tot en aandringen op die veranderingen, door het steunen van den Bond „Vrede door Recht” en het onderteekenen van de wereld-petitie van Miss Eckstein. Doet dat, vóór het te laat is, vóór het 1 Mei is, waarop de handteekeningen verzameld moeten zijn. Laten wij Nederlanders toonen in korten tijd veel te kunnen doen.

„Moeten wij in blinde gehoorzaamheid aan natuurlijk instinkt en oude vooroordeelen, slaaf van oude leuzen en die eigenaardige traagheid, welke het wijzigen van oude denkbeelden zoo moeilijk maakt, tot in 't oneindige bij de economische staatkundige kwesties een toestand laten voortduren, waarvan we ons bij de godsdienstige kwestie reeds geheel bevrijd hebben? Moeten wij voortgaan te strijden, zooals vele goede menschen in de eerste eeuwen van het Christendom gestreden hebben, zeeën bloeds vergietend, bergen van schatten verspillende, om iets te bewerken, wat in den grond der zaak een dwaasheid is, om iets tot stand te brengen, dat, als het tot stand gebracht is, toch niets kan uitrichten en dat, als het iets kon uitrichten, de volken der wereld zou veroordeelen tot een nimmer eindigend bloedvergieten en de voortdurende verrijdeling van al die dingen waarvoor de mensch in zijn uren van kalm nadenken, weet, dat het alleen waard is zich blijvend inte spannen?” (Normann Angell: De groote Illusie).

W. J. DE VOOGT Nz.

Vereenigingsleven.

Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Vrijdagavond 26 April werd voor de leden een lezing gehouden door Mejuffrouw Margaretha Meyboom over „de Coöperatieve Vrouwenbond”.

De spreekster begon te vertellen welk een diepen indruk het maatschappelijk kwaad op haar in haar jeugd gemaakt had. Wil men hier zoo weinig mogelijk aan medewerken, dan moet men zich overtuigen, dat alles wat men noodig heeft door arbeiders, die onder de gunstigste omstandigheden werken, is gemaakt. Men heeft getracht dit te bereiken door de coöperatie. Deze organisatie was oorspronkelijk als volgt:

De verbruikers vereenigen zich, sluiten een leening, waarvan ieder een aandeel neemt en een stem krijgt. De winst wordt verdeeld in bepaalde verhouding. Een groot punt van belang is de contante betaling van alles; de winst wordt niet geheel uitgekeerd, maar als bedrijfskapitaal gebezigd.

De neutraliteit op godsdienstig en politiek gebied wordt streng gehandhaafd. In elk land is de handelskamer, die eigen fabrieken opricht, waarvan het personeel, directeur en ambtenaren een vast tractement hebben. De arbeiders worden ook intellectueel ontwikkeld; bibliotheken staan hun ten dienste.

De spreekster beschreef ons de coöperatie in Engeland, die niet om de ethische kant maar om de voordeelen er aan verbonden, ontstaan is. Ze heeft zich in 65 jaar tot haar tegenwoordige bloei ontwikkeld; $\frac{1}{5}$ deel der Engelsche bevolking zijn coöperatoren. Ze heeft voor alles haar eigen fabrieken, die voeling houden met de vakvereenigingen; het loon gaat dikwijls/boven de eisch daarvan.

In Zweden en Denemarken is de coöperatie pas later begonnen; de Denen hebben een strijd met Rockefeller op de petroleummarkt gewonnen. Ook in Zweden nam de coöperatie een hooge vlucht; zij waren zelfs in staat een trust te doen springen.

Holland heeft groote fouten gemaakt. 10. De coöperatoren moeten de winst afhalen binnen bepaalden tijd, anders vervalt deze aan de vereeniging. 2°. De coöperatie is niet neutraal, dit versnipperd de kracht en kweekt vijandschap en zoo weer de concurrentie, door meer dividend uit te keeren om zodoende leden te winnen.

De vrouwenbond heeft haar leden over het geheele land, zij geeft een vast blad uit en brochures. Zij heeft hoofdzakelijk ten doel propaganda te maken onder de vrouwen en vnl. de vrouwen van het volk, die toch als hoofd der huishouding veel door het koopen in coöperatieve winkels kunnen bijdragen tot de bloei.

G. K.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 April 1912, is met ingang van 1 Mei 1912 aan J. van Duynen, mijnningenieur te Dordrecht, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de mijnkunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 29 April 1912 is met ingang van 1 Mei 1912 aan Th. S. G. J. M. van Schaik, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 29 April 1912 is voor het tijdvak van 1 Mei tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T. H., H. U. Schleurholts Tichelaar, werktuigkundig ingenieur te Groningen.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Gutteling, Alex. I—1178
Doorgloeide wolken. (Gedichten). Met levensbericht door Albert Verwey. Amsterdam, W. Versluys, 1911.

Adama van Scheltema, C. S. I—1179
Goethe's Faust. In Nederlandsche verzen vertaald, ingeleid en toegelicht. Amsterdam, Wereldbibliotheek.

Verwijs, Dr. Eeleo. I—1180
Van Vrouwen en de van Minne, Middelnederlandsche gedichten uit de XIVe en XVe eeuw. Groningen, J. B. Wolters, 1871.

II. FRANSCH.

Bourget, Paul. II—1199
Le Disciple. Illustrations de S. Macchiati. Paris, Alphonse Lemerre.

Champsaur, Félicien. II—1200
Poupée Japonaise. Avec 303 illustrations en couleur par Hanafusa Itcho et Haru Kawa, troisième mille. Paris, Charpentier et Tasquelle, 1912.

Philippe, Charles-Louis. II—1321
Lettres de Jeunesse à Henri Vandeputte. Paris. Edition de la Nouvelle Revue Française. Marcel Riviere et Cie., 1911.

III. ENGELSCH.

Wister, Owen. III—558
Padre Ignacio, or the song of temptation. New-York and London, Harper and Brothers, 1911.

Bowen, Majorie. III—559
The Quest of Glory. London, Methuen and Co., 1912.

IV. DUTSCH.

Kellermann, Bernhard. IV—504
Yester und Li. (Die Geschichte eines Sensucht). Berlin, C. Fischer, verlag.
Verhaal van verzwegen liefde uit het Münchener Kunstenaarsleven.

VI. GESCHIEDENIS.

Markham, Sir Clements. VI—261
The Incas of Peru, with 16 illustrations and a map.
Second edition. London, Smith, Elder and Co., 1911.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Woestijne, Karel van de. X—163
Kunst en Geest in Vlaanderen. 1e bundel opstellen.
Bussum, C. A. J. van Dishoeck, 1911.

Jonckbloet, W. J. A. en J. P. N. Land. X—164
Musique et Musiciens au XVIIe siècle. Correspondence
et oeuvre musicales de Constantin Huygens. Société pour
l'histoire musicale des Pays-Bas. Leijde, E. J. Brill, 1882.

Kalf, Jan. X—165
De Monumenten van Geschiedenis en Kunst in de
Provincie Noordbrabant. Eerste stuk: De Monumenten in
de voormalige Baronie van Breda. Met afbeeldingen naar
teekeningen en foto's van G. de Hoog Hz. Utrecht, A.
Oosthoek, 1912.

Muther, Richard. X—166
Geschichte der Malerei, 3 bande. Leipzig, Konrad
Grethlein's verlag, 1909.

XI. PHYSIOLOGIE EN GENEESKUNDE.

Stärke, J. XI—57
De gevaren der zoogenaamde Natuurgeneeswijze. Met
een voorwoord van Prof. Hector Treub. Amsterdam, Schel-
tema en Holkema's boekhandel, 1911.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

Grosz, Dr. Felix. XII—224
Kant Laienbrevier. Eine Darstellung der Kantischen
Welt und Lebensanschauung für den ungelehrten Gebildeten
aus Kants Schriften, Briefen und mündlichen Auszerungen
zusammengestellt. Zweite verbesserte Auflage. München, Verlag
J. Bruckman, 1912.

Bouchor, Maurice. XII—225
Mystères païens. (La Naissance du Bouddha, Les Yeux
de Kounala, Les Mystères d'Éleusis). Edition revue. Paris,
Ernest Flammarion.

Chesterton, Gilbert K. XII—226
Orthodoxy. London and New York, John Lane, 1912.

VEREENIGING VOOR WIJSBEGEERTE.

Maandag 6 Mei, 's avonds te 8 uur, Voordracht van
Dr. J. Clay, over: het Relativiteitsprincipe. Toegang vrij
voor belangstellenden.

HET BESTUUR.

Adresveranderingen.

D. W. van Dam, Hugo de Grootstraat 28.
K. N. Hengeveld, Hugo de Grootstraat 28.
G. F. Wttewaal van
Wickenburgh, Hugo de Grootstraat 28.

Correspondentie.

Aan den schrijver van „Studenten-Congres” in het S. W.
No. 26. De redactie is van oordeel dat over dit punt al
te veel door U is gezegd; voor U twee kolommen in dit
nummer te reserveeren is niet slechts ondoenlijk maar
bovendien onwenschelijk daar Uw zeer eigenmachtig op-
treden ondanks uitspraak der redactie, betreffende boven-
genoemd artikel, ditmaal slechts vertraging tengevolge had;
daar het echter, gaf de red. U eenige vrijheid, zeker zou
ontaarden in algeheel despotisme, niet ten pleziere der
S. W.-lezers. Bovendien hebt U Uw stuk redactioneel ge-
maakt door geen onderteekening te plaatsen.

Dit alles is ons voldoende reden om voorloopig geen
stukken van Uw hand op te nemen.

Aan W. P. Uw gedicht leek ons niet voor plaatsing
geschikt.

Aan G. Cool. Uw stuk kon niet opgenomen worden.

Verbetering. De noot ³⁾ bij „het Pennelikkerskwaad” dient
te staan op de eerste zin op pag. 262.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 4 Mei. Kon. Zoöl. Bot. Gen.: Uitvoering ten
bate van het vrijwillig ondersteuningsfonds der Ned.
Handelsvereniging; 8 uur.

Zondag 5 Mei. Diligentia: Paedagogisch concert; 8 uur.

Maandag 6 Mei. Kon. Zoöl. Bot. Gen.: „Leiden ontzet”;
8 uur.

Diligentia: Concert Gem. Koor „Euphonia”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 3 Mei. Tivoli: Munchener Künstler Cabaret; 8 u.

Zaterdag en Zondag 4 en 5 Mei. Tivoli: „Jonkvrouwe de
la Seiglière”; 8 uur.

Vrijdag 3 en Zondag 5 Mei. Gr. Schouwburg.: „De
5 Frankforters”; 8 uur.

ADVERTENTIE.

VOORHANDEN bij den
Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

De Hollandsche Nelson-Bibl.

Een Serie Boeken op het gebied van Roman-
literatuur en Populaire geschiedenis,

gebonden met titel **75 cent.**

VERSCHEENEN No. 1:

MAXIM GORKI, de Politie Spion.
Roman uit Rusland.

Van dit boek werden bij uitgaaf meer dan **48000**
exemplaren verkocht.

Het van ouds bekende adres is: —

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALMAN Jr. Binnenwatersl. 33-35.

Album foto's D. S. C.

Voor het inplakken van foto's betrekking hebbende op hun studententijd wordt H.H. Corpsleden aanbevolen een door mij in den handel gebracht ALBUM in rood linnen band met vergulden titel.

— Prijs f 6,50. —

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Voorradig de volgende uitgaven

— VAN —

The Student Christian Movement

- OLDHAM. Studies on the Teaching of Jezus. As recorted in the Synoptie Gospels . . . f 0,75
 OLDHAM. Studies in the Gospel according to St. Mark f 0,75
 HOULDER. Christian Discipleship and Social Life. f 0,35
 MOTT. The secret Prayer Life f 0,075
 MOTT. The Power of Jesus Christ in the Life of the Student. f 0,15

VERSCHEENEN een nieuw boek van

B. VETH,

(Schrijver van „Het Leven in Nederlandsch Indië,) getiteld:

VERHOUDINGEN

„van Man en Vrouw”

INHOUD:

Inleiding. - Wilde Liefde. - Hartstocht-Liefde. - Extaze-Liefde. - Over de standvastigheid der Liefde. - De Vrouwen-Ellende. - Liefde en Huwelijk. - Vrije opmerkingen.

Prijs ingenaaid f 2,90, gebonden f 3,50.

Voorradig in de

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN Jr., — BINNENWATERSLOOT.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor gedragen kleederen. Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELI.

Techn. Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleefd aan voor de levering van: —
 Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz.
 Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantiën, Convocatiebiljetten en -kaarten, Contributiekaarten, Diploma's, Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen, Programma's, Invitatiekaarten, Menu's, Balboekjes.
 Voor Drukwerk van Vereenigingen zijn tal van vignetten beschikbaar.